

מ"י 41402/10/14 - סמדר מנצור נגד מדינת ישראל, איתאל אושר מנצור, עדן סבג

בית משפט השלום בראשון לציון

20 דצמבר 2015

מ"י 41402-10-14 מדינת ישראל נ' מנצור

בקשה מס'
5

בפני כב' השופט ארז יקואל - סגן הנשיאה
המבקשת 1. סמדר מנצור
נגד
המשיבים 1. מדינת ישראל
2. איתאל אושר מנצור
3. עדן סבג

החלטה

המבקשת הנה אמו של המשיב 2 והמשיבה 3 הנה זוגתו. המבקשת והמשיבה 3 חלוקות בשאלה למי יש להשיב כספי פיקדון שהופקדו בקופת בית המשפט לשם שחרורו של המשיב 2 ממעצר. המשיב 2 שוחרר בתנאים ובהם הפקדה כספית בסכום של 10,000 ₪. באותו היום הופקד הסכום בקופת בית-המשפט (להלן: "הפיקדון").

ביום 22.3.15 ביקשה המשיבה 3 להשיב לה את הפיקדון. באותו יום, אישרה נציגת המשיבה 1 כי: "אין מניעה להחזיר את הכסף לגב' סבג עדן". לאחר בירורים שנערכו בדבר עיקול שהוטל על הפיקדון והוסר, ניתנה ביום 7.6.15 החלטה, לפיה: "נוכח הסכמת המשיבה מיום 22.3.15, מורה כמבוקש, בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת".

המבקשת טוענת היא זו שהפקידה את הפיקדון מכספים שבבעלותה. ביום 22.6.15 הגישה המבקשת בקשה לבטל את ההחלטה מיום 7.6.15 ולהעביר את הפיקדון לידיה. לראיה, הוצגה קבלה על תשלום במזומן של הפיקדון מרשות הדואר ונטען כי המשיבה 3 לא יכלה להפקיד את הפיקדון בעת זו, מחמת שהייתה במעצר בית. הקשרים בין המבקשת לבין בנה - המשיב 2 מנותקים.

התקיים דיון בבקשה ביום 21.7.15, אליו לא התייצבו המשיבים. מועד הדיון נדחה ליום 1.9.15 ואז אישר המשיב 2 לפרוטוקול, כי: "אמי הפקידה את הכסף אך הכסף לא שלה". לנוכח העדר התייצבות המשיבה 3 והעדר ייצוג המשיב 2, הדיון נדחה ואז התייצבו המבקשת והמשיבים 2 ו-3. במהלך דיון זה, הצדדים הגיעו להסכמה שקיבלה תוקף של החלטה, לפיה סכום הפיקדון יושב ויופקד בקופת בית המשפט ולאחר מכן תוגשנה טענותיו של כל צד בעניין בכתובים. המשיבה 3 התעכבה עם הפקדת סכום הפיקדון בקופת בית המשפט והמבקשת עתרה לחייב את המשיבים 2-3 בצווים

עמוד 1

לפי פקודת ביזיון בית משפט. ביום 23.11.15 התקיים דיון במעמד הצדדים, במהלכו ניתנה למשיבים הזדמנות נוספת לרפא את הפגם ולהפקיד את סכום הפיקדון כמוסכם. בתחילת חודש דצמבר 2015 הופקד סכום הפיקדון.

בטיעוניה, המבקשת הוסיפה גרסה בדבר מקור כספי הפיקדון שהשיגה, כטענתה, ממקורביה - בני משפחתה וחברים לעבודה.

בטיעוניה, המשיבה 3 אישרה כי המבקשת אכן היא שהפקידה את הפיקדון ולא היא. הוכחה גרסת המבקשת בנוגע למועד מעצר המשיבה 3, אך לנוכח אישורה כי המבקשת אכן זו שהפקידה את הפיקדון, אין צורך לקבוע ממצאים בהקשר זה. המשיבה 3 הדגישה כי הכספים שהופקדו אינם שייכים למבקשת. לטענתה, המבקשת אספה את כספי הפיקדון ממכרה של המשיב 2 - הגב' ענבר איפרגן, בתיאום עם המשיבה 3 והפקידה אותם בקופת בית המשפט לבקשתה. נטען כי הפיקדון הופקד על-ידי המבקשת, רק משום שהיא היחידה שיכלה להפקידו עבור המשיב 2, לנוכח סברתה כי היא משמשת כאפוטרופוס שלו.

המשיבה 3 הציגה תכתובות ומסרונים בינה לבין המבקשת בהם נחזים יחסיהן העכורים.

לאחר שעייתי בטענות הצדדים והתרשמתי ממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי יש להעדיף את עמדת המבקשת ולהשיב לידיה את כספי הפיקדון.

הצדדים לא הציגו ראיות מספקות המבהירות את מקור כספי הפיקדון. עם זאת, על אף הסתירות בגרסאות הצדדים אשר למקור כספי הפיקדון, אין מחלוקת כי המבקשת היא זו שהפקידה אותם בפועל. ייחסתי להקשר זה משקל משמעותי גם בהתחשב במסגרת ההליך בו נדונה הבקשה - תיק מעצר ימים.

מבלי לקבע מסמרות בנושא ותוך שימור זכויות הצדדים בהליך אזרחי ככל שיוגש בנושא, אציין כי לא מצאתי ממש בהפניות המשיבה 3. ככל שאכן כספי הפיקדון שייכים לצד ג', כגב' איפרגן, שמורה זכותה לעתור להשבת כספים כאלו ואחרים במסגרת הליך אזרחי. בנוסף, לא הובהרה הטענה לפיה רק המבקשת יכלה להפקיד את הפיקדון. המשיב 2 הוא בגיר ולא הוצגה אינדיקציה כי מונה לו אפוטרופוס, או כי יש חובה כלשהי בדיון כי הפקדת הפיקדון תיעשה רק בידי אפוטרופוס של העציר.

לפיכך ותוך ששמתי לנגד עיני את זהות מפקיד הפיקדון, קבעתי כי יש להשיב את הפיקדון לידי המבקשת - הגב' מנצור.

לטיפול המזכירות.

לידיעת הצדדים.

זכות ערר - כחוק.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.